

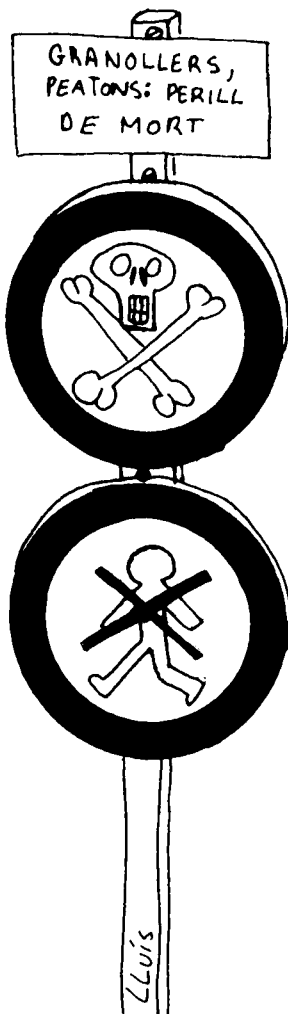
Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 56 - II any

Dissabte, 2 de febrer del 1980

Preu: 25 ptes.



GRANOLLERS ciutat perillosa

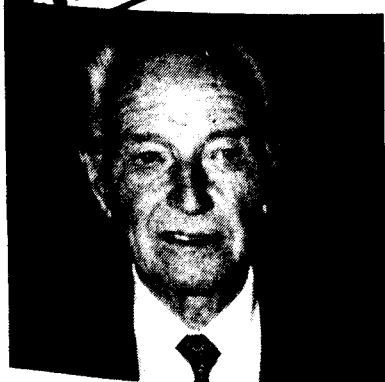


La presència de cotxes i vianants als carrers és inevitable. Als països civilitzats ho han solucionat amb indicacions senyals i facilitats per als vianants. A Granollers el desori, la imprudència i la perillositat de circulació ens fa patir a tots excessivament cada dia.

Esperem del Regidor Responsable, Rodríguez Crisolino una solució d'urgència.

A les pàgines centrals

ENTREVISTA



Josep Riera
De cantaire d'església
a instrumentista
de primera

pàgina 5

Bústia

Tarradellas només assisteix a certs premis literaris

Per què el senyor Tarradellas ha assistit sempre als premis «Planeta» i «Destino», i mai no ho ha fet en cap dels Premis Literaris Catalans?

Per què el senyor Tarradellas no va assistir als Jocs Florals de la Llengua Catalana, celebrats novament a Barcelona?

Per què el senyor Tarradellas va fer acte de presència a l'acte de cloenda del Congrés de Cultura Catalana, d'una manera tant precipitada, amb evident desgana i oblit d'atencions als representants foranis que hi havia en aquest acte?

Mai no hi ha hagut una explicació a aquest fet tant incomprensible, vol dir això que no s'ha cregut necessari fer-ho? Per què?

Seria curiós saber quines raons pot tenir el senyor Tarradellas que justifiqui la seva absència en aquests actes de cultura catalana i alhora la seva constant assistència a les manifestacions de l'altra cultura.

Per què senyor Tarradellas?

Hi ha coses que no lliguen amb la representativitat que voleu donar al càrrec pel qual fóreu designat «oficialment».

Joan Ballester Canals

Combustibles adulterats?

Sr. Director:

Sort que no fa massa fred malgrat el temps.

Però és tristíssim haver de quedar-te sense foc perquè el carburador de l'estufa s'ha embussat. Cridat el tècnic revisa la instal·lació i la causa és que el carburant —gasol vermell— no té la puresa i la fluïdesa necessària. He preguntat al tècnic: És possible que sigui culpa nostra per amagatzament indegut del combustible? No, em respon, és una averia corrent aquests dies.

Des de la puja del combustible s'ha

apreciat aquest cas. Analitzat el combustible hi ha càrrega excessiva de sofre, colorants, i terres.

Qui en té la culpa? La companyia concessionària? La casa subministradora?

Sort que no fa fred, però és tristíssim haver-ne de patir per culpa de la manca d'escrúpols.

Deu ser un miracle en temps de crisi energètica.

No li sembla que fent-ho així no cal que l'apugin?

Atentament.

Pere Bosch

Carrers rehentats

Sr. Director:

Els carrers són molt usats i per això, com tot, s'envelleixen i els torna lletjos. Els carrers de Granollers estan de panxa enlaire. I em sembla que molesten, almenys a mi em passa.

Si això servis per alguna cosa, però jo no veig pas que això canviï.

Fins quan. Si a això hi afegeixes les bretolades més o menys voluntàries millor serà quedar-me a casa.

Atentament.

Maria Guàrdia

Es lloguen llocs de venda a les Galeries Sant Esteve

Negoci en marxa en bones condicions amb màximes facilitats de pagament

Raó: Procurador Cot
Clavé, 52, 2.^{on} - Tel. 870 04 33

Vicenç Rochina

Regidor

Dimiteix i agraeix

El passat dia 28 de gener, el Regidor i Cap de Llista del PSUC ha fet arribar al Batlle de la Ciutat l'escrit de renúncia com a Conseller de l'actual Consistori. La seva dimissió ha estat motivada per la seva baixa com a militant del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que segons dades certes va ser presentada el propi passat dia 25 de gener.

La dimissió però, segons les esmentades informacions no serà efectiva fins el proper dia 29 de febrer d'enguany.

Suposem, doncs, que encara treballarà a l'Ajuntament actual durant tot el mes de febrer.

El regidor dimissionari ens ha fet arribar les següents notes:

A TOTS ELS FUNCIONARIS MUNICIPALS

Com sigui que individualment i a cadascú no puc fer-ho arribar, vull manifestar-vos per aquest mitjà el meu agraïment a TOTS els funcionaris de l'Ajuntament de Granollers i molt especialment a tots aquells que durant sis anys han col·laborat més estretament amb mi, fent possible la meua gestió com a Conseller. A ells uneixo la meua amistat per al futur.

ALS SEUS ELECTORS

A tots als que en el seu dia em varen votar i puguin ara quedar decepcionats per la meua actitud, vull dir-los que en aquest moment és més factible treballar per Granollers i pels seus ciutadans des de fora de l'Ajuntament que no pas des de dins.

Mercès a tots,

Vicenç Rochina i Pascual

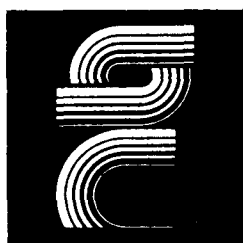
Telèfons d'Urgència

Comissaria Policia	870 75 99
Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Matges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
"	870 78 61

CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31

GRANOLLERS



CODINACH

Plaça de la Porxada, 8
Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Ratilles breus

«Mili» Ecologista

Fa anys que lluito pel dret dels objectors de consciència en alguns diaris i revistes. Recordo que en la revista ORIFLAMA em van demanar un reportatge de tres pàgines, en les que s'inclouia el Pepe Beunza, aleshores captiu d'objectors de consciència i empresonat en diverses ocasions per aquesta raó. Consulta prèvia als militars, telefonades amb gent de la resistència, avui polítics importants, etc. Era el temps en què Huerfanas Claveria era a la Modelo per l'article sobre les cases de prostitució i en el que hi havia una petita referència indirecta als militars. Per tant eren moments difícils. Un altre article d'una pàgina va sortir a El Correo Catalan en temps del director Andreu Rosselló i recordo que va passar un tres mesos per publicar-se, suposo per aquelles qüestions de la prudència, etc. Avui m'he trobat en el teletip una notícia que m'ha fet content. Es presentarà un projecte de llei sobre els objectors de consciència que podran fer la mili que nosaltres hem batejat d'ecologista, car podran tenir al seu càrrec la conservació de la naturalesa, la protecció dels boscos contra els incendis, etc. enlloc del servei militar de les armes.

Cal esperar que alguns diputats demanin —sobre aquest se'n parlà molt i sembla ja aprovat— el servei civil al tercer món. De totes maneres, quelcom està canviant en aquest país.

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	2	Blasi - Garrigó
Diumenge	3	Jonch - Puig
Dilluns	4	Montaña
Dimarts	5	Ochoa
Dimecres	6	Oliva
Dijous	7	Olivet
Divendres	8	Parera
Dissabte	9	Arimany

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Col·laboren: Joan Ballester - Canal - Pere Bosch - Maria Guàrdia - Josep Garrell i Soto - J. Colomé - Montserrat Ponsa i Tarrés - Ramon Munné i Coll - Esteve Sarroca - Cladellas II - Joan Portet - Quico Sala i Carme Garrell i Traveria

Dibuix Lluís

Fotos Rafa Montaña

Administrador: Ricard Caussa

Correspondència: Carrer Clavé, 46

Imprimelx: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Noms per a les llistes del Parlament

Encara que només siguin rumors, volem donar els noms que sembla que configuraran les llistes del Parlament, pel que fa a casa nostra. Pel P.S.U.C., segons hem vist en alguns diaris, serà la Rosa Ribas, pel P.S.C. ho serà el senyor Martos, actual batlle de Carovellas, i per C. i U. sembla que el nom del que es parla, és el de Josep Garrell i Pubill.

El parlamentari Trias Fargas de visita a Granollers

El conegut parlamentari Ramon Trias Fargas, el passat dimecres dia 23, va realitzar una visita als centres sanitaris de l'Escola de Subnormals i a l'Hospital General, per a informar-se de la situació actual d'aquests importants estaments de la ciutat a fi de poder realitzar gestions a les altes esferes ministerials.

Reunió mensual de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques

A la Sala d'Actes de la Mutua del Carne, el passat dijous dia 31, els metges de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears van celebrar una sessió dedicada a comentar: La síndrome Anèmica, a càrrec del Servei d'Hematologia de l'Hospital de la Creu Roja de Barcelona i els doctors M. Rosa Ramoneda i Esteve i Francesc Ribas i Morales, de la Filial del Vallès Oriental d'aquesta important Acadèmia de Ciències Mèdiques.

Nova Junta Directiva del Club Natació Granollers

A l'Assemblea General celebrada a les instal·lacions del Club Natació Granollers, el passat dia 25 de gener, fou elegida la nova junta directiva d'aquest club granollerí, que actualment està formada per

Jacint Nadal, President; Rosend Puig, Vice-President; Josep Rosquellas, Secretari; Antoni Caballero, Comptador; Andreu Rosell, Delegat de Personal i Adjunt a Manteniment; Josep Femenias, Delegat de Fremsa, i Salvador Tresserra, Edelmiro Del Rio, Alfred Viecco, Josep Gari i Felix Manchón, Vocals.

Accident mortal en cadena

A la matinada del passat diumenge 27, a l'Autopista de Barcelona a Girona, a l'altura de la població de Cardedeu, va produir-se un aparatós accident en cadena en el que van haver-hi quatre morts i cinc ferits greus.

Els accidentats foren Ramon Carrera i Lluellas, Isabel González i Mas, Josep M. Coma i Magriñà i Dolors López i Hernández, de Sabadell; Josep Vilalta i Riera i Manoli Sánchez i Mora, de Granollers; Anna Urqui, Lluís Canovilla i Marqueta, Lluís Canovilla i Urqui i Josep Moreno i Pujolràs, de Banyoles, que foren atesos a la Policlínica del Vallès.

Assemblea General

La Societat Coral Amics de la Unió el passat dissabte, dia 26 va celebrar l'Assemblea General Ordinària de Socis, en la que foren elegits reglamentàriament per la Junta Directiva a Félix Llopart i Uyà, president; Rafael Martínez i Martínez, secretari; Joan Berruoz i Bellonch, vice-secretari; Jaume Cunill i Malgosa, comptador i els vocals Josep Garrell i Soto, Pere Ferrer i Xifré, Mateu Comi i Fontanals i Lluís Sitjes i Baliescà.

També va escollir-se la tradicional Excursió de Pasqua que aquest any els cantaires, socis i granollerins aniran a Jaca, des d'on es realitzaran diverses excursions.

Nova informació a la Parròquia de St. Esteve

Des de fa unes setmanes la Parròquia de Sant Esteve a canviat la forma d'informar als granollerins, entregant un full tamany quartilla a dues cares, en el que van insertades moltes notícies, de les moltes activitats parquials.

Granollers - City

La passada nit del dilluns, dia 21, hi hagué un tiroteig en la cruïlla del carrer Girona amb la carretera de Mataró. A un ciutadà de La Garriga, li varen robar el cotxe que tenia aparcat davant del bar de la seva propietat. En adonar-se del fet, va reclamar l'ajuda d'un client i amic, i van iniciar una persecució, fins arribar al lloc que hem indicat, on va començar l'odisea. Resultaren ferits el propietari del cotxe, així com un dels lladres; també, l'acompanyant del robat va ser copat per la culata d'una arma. Els atacadors eren joves de 16 a 18 anys pel que sembla, coneguts ja com a habituals. No cal dir la preocupació dels veïns en sentir els trets. Lamentem molt el fet, i ens preocupa la situació. Com és possible que lladres i robats estiguessin dotats amb unes armes que segons totem entès, és difícil d'aconseguir-ne el permís?

Tràgic accident

Un tràgic accident ha succeït a Caldes de Montbui i que pensem que per l'insòlit del cas volem fer constar. El senyor J. A. Toro Martínez que va caure d'un segon pis, va quedar enfilat en un ferro, que li va penetrar per la regió abdominal, atravesant-li la cavitat toràcica, coll i crani. El seu estat és greu.

Curs de Socorrisme

La Creu Roja, a partir d'aquest mes de febrer, novament celebrarà un Curs de Socorrisme, al que poden assistir-hi els granollerins que ho desitgin, realitzant la prèvia inscripció en aquest centre benèfic que té el seu local, al carrer Prim.

Moviments Autònoms

El proper dissabte, dia 9, a dos quarts de set de la tarda, la Federació Local de C.N.T., celebrarà un col·loqui a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, en el que es parlarà el tema: Moviments Autònoms.

Defuncions

Dels dies 21 al 27 de gener, a Granollers han mort:

Felícia Serra i Trilla, 85 anys, vídua Agustí Martí i Batalla; Loreto Reyes i Sánchez, 60 anys Josep-Joaquim Martín-Gil Utrilla, 71 anys; Joan Galán i Tornel, 31 anys, veí de Canovelles, i Lluís-Josep Carcavilla Marqueta, 40 anys, veí de Girona.

LOCAL DE LLOGUER

Superfície 200 m.²
amb sortida a dos carrers

Apte per magatzem

Entrada de camions

En el centre de La Roca

Raó: Teléfon 870 04 33

La Dona dels Coloms

Hi ha dones i dones. Per exemple, la Dona dels Gats, la Dona dels Gosos, la Dona de les Rates, la Dona dels Ocells. O bé, la Dona de les Fonts, o la Dona del Vi, i moltes altres dones. Entremig d'aquestes altres i malgrat el temptador parrupeig del seu ofici no n'hi ha cap com la Dona dels Coloms. Totes aquestes altres dones tenen la feina de portes endins clos domèstic, àdhuc la Dona dels de casa seva o relacionada amb el Ocells, malgrat la llibertat integral dels ocells, ja em direu, a la ciutat quins ocells hi ha que no siguin engabiats? Imagineu-vos la Dona del Vi, pitofia pels carrers, quina indecència!

La Dona de la qual jo us parlo, cada diumenge és a la Plaça Gran, l'autèntica. Pels volts de les dues de la tarda cal que us arribeu a la «Plaça de la Porxada» i sota la mirada atònita dels infants, els darrers de la passejada dominical i burgesa, la Dona dels Coloms trasqueja amb atuells plens d'aigua i engrunes de pa abeurant i peixant els Coloms. Feina desagradada tanmateix. I al mateix temps feina intranscendent i fins i tot incòmoda, no per ella sinó per la Ciutat. Us heu imaginat mai una reproducció folla i progressiva del cens dels coloms municipals? La ciutat seria envaïda per



La Dona que peix els coloms de la Plaça Gran

una munió immensa d'ales que omplirien anàrquicament racons, carrers i clivelles de colomassa. Aquest problema, per molt imaginatiu que sigui ja s'ha plantejat en altres ciutats del món i no ha tingut altre solució que etzibar dosis massives d'anovulatoris a la fertílissima colònia de colomes. Els monuments són els monuments i es mereixen un respecte i una

protecció contra la colomassa, que, segons diuen, traïx l'inefable patina de la pedra vella i la contamina.

Tornem a la Plaça Gran, un diumenge a les primeres hores desertes de la tarda. La Dona dels Coloms mentre els alimenta els adverteix dels perills: «no tingueu por, és una falsa alarma». I els coloms atabalats i escàpols emprenen un vol per damunt dels fanals romàntics i els tillers un xic anèmics de la Plaça i per sobre l'obrir i tancar d'ulls de la canalla admirada. Tornen però, és l'única forma d'abrigar la taleia desinteressada i folla de la Dona dels Coloms.

Per si mai es presentés una solució final pels coloms de la Plaça, hauríem de fer costat a la Dona dels Coloms, la seva tasca callada, incòmoda i subreptícia fa créixer sanitisa i ferma la població alada dels Coloms. La Plaça Gran té des de fa temps els mateixos elements vius que, per exemple la Piazza San Marco de Venècia. Què seria de la Piazza, malgrat l'arquitectura i la literatura sense la voleior dels Coloms?

Si més no la Plaça Gran té això: Els Coloms i la Dona dels Coloms.

J. Colomé



FILATÈLIA JOSEP M.^a ROSELL

- ✿ Segells per a col·leccions
- ✿ Servel de novetats mundials
- ✿ Assessoramet filatèlic
- ✿ Especialitats
- ✿ Material filatèlic

A. Clavé, 17, 2.^{on} GRANOLLERS Telèf. 870 48 05

Horari: Matí de 10 a 2 - Tarda de 5 a 8 (Dilluns tancat)

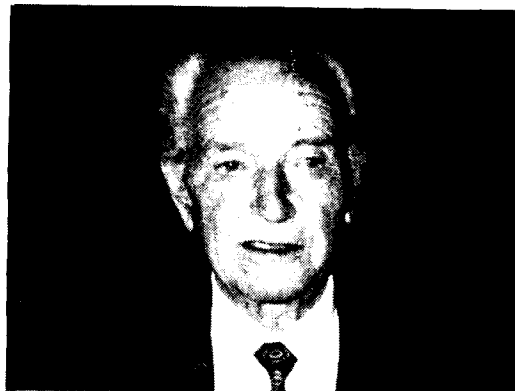
VOLUMS REL·LIGATS DE PLAÇA GRAN

Si algú està interessat en posseir un volum amb tots els números del primer any de Plaça Gran, caldrà que ho demani a redacció. Hom pot trucar per telèfon al 870 05 73.

ENTREVISTA

De cantaire a l'església a instrumentista de primera

Josep Riera



Hi ha qui gaudeix protestant, dient tot allò de dolent que tenim aprop, procurant tan sols fer veure el cantó negatiu de les coses, sense saber ni voler veure tot allò de noble i digne que afortunadament i malgrat que a molts no els plagui, encara ens queda. Puc assegurar que xerrar una estona amb en Josep Riera i Busquets i la seva muller, ha estat per a mi reconfortant, en adonar-me que enmig de la voràgine a la que estem condemnats, hi resten encara uns sers plens d'amor per totes les coses i persones que els envolten, capaços de fer arribar la seva bonhomia a tot aquell que s'hi vulgui acostar. Per a ells, la meua estima i admiració, per haver estat capaços, durant tants anys, de mantenir-se sempre amb aquesta il·lusió per les coses simples, però ben fetes.

—Sr. Riera, ens agradaria que ens expliquessiu des de quan us ve, la vostra afició per la música.

—Mira, sóc fill de Sant Andreu, vaig néixer l'any 1899, ja veus que sóc encara de l'altre segle. Va ser a l'escola, que el mestre de música, ens va inculcar aquesta dèria. Vàrem començar cantant a l'església l'Ofici de festa, mentre vàrem tenir veu. També ens va iniciar a algun instrument. Jo vaig assajar primer amb el violoncel i el violí. Va ser cap allà l'any 15, que va morir el que tocava el contrabaix, quan em va demanar si jo volia ocupar el seu lloc. De llavors ençà ja mai més no ho he deixat. Anava a aprendre lliçons una vegada a la setmana, i d'estudiar, ho feia poc; generalment durant el trajecte per anar a classe, en el tranvia. El mestre es deia Ramon Battaller.

—Amb quants conjunts heu actuat?

—El primer va ser un quintet, i actuàvem en un cinema; després devia ser l'any 18, que essent la Festa Major de Sant Andreu, va venir-hi a actuar una Orquestra de Granollers, que se'n deia Orquestra Moderna, que tenint coneixement de la meua afició, em van demanar si volia provar d'actuar amb ells amb el meu contrabaix. Vaig acceptar la prova, i no t'hagi de

dir res més, que va ser el meu debut el ball de nit de la Festa Major. A partir d'aquest moment, em trasllado a viure a Granollers. Altre nou conjunt, es va anomenar Quintet Majèstic, a rel de la inauguració del cinema del mateix nom; va durar fins a l'arribada del cine sonor. Després l'Orquestra Brodway, de poca duració. L'Orquestra Pla-Pley, vingué a continuació, i amb la qual vàrem fer una tournée d'un mes de durada a Oran; actuàvem en un casino, devia ésser l'any 35. Llavors, esclatà la guerra i passàrem un temps inactius. Entre el 39 i el 40 es formà l'orquestra Ibèria per acabar amb la Selecció, penso que deuria ser l'any 44 fins l'any 60 que em vaig jubilar. Aquí voldria dir, que m'agradaria poder reunir novament l'Orquestra Selecció i tocar per alguna ocasió determinada com ho férem per ajudar al patronat de subnormals.

—Penseu que aquesta vostra afició té res a veure amb la que té el jovent d'avui dia?

No. La música com l'enteniem nosaltres, costarà de fer-la entrar als nostres joves.

—A mi em sembla que pel fet de tenir moltes oportunitats, la generació actual està menys sensibilitzada per les coses en general. Què us sembla?

Penso que seria qüestió d'encarrilar

el nostre jovent, gosaria dir que estan desorientats.

—Com passàveu una tarda de diumenge quan teníeu 18 anys?

—Jo que he fet ballar molta gent amb la meua música, sóc negat per al ball. El meu divertiment sempre havia estat el patinar; podia fer-ho hores i hores.

Dels 14 anys fins que vaig venir a Granollers, se'm podia trobar sempre a la pista de patins Societat Coral, La Lira.

—L'alegria més gran pel que fa a la música, quina ha estat?

—La del dia de l'homenatge, el 17 de gener d'enguany. No m'ho esperava.

—I el disgust més gros?

—Un dia que em van aixafar el contrabaix en el tren. Anàvem cap a Corbera de Llobregat, i va ser a l'estació de Molins de Rei.

—Quants fills teniu? A quina edat us vàreu casar?

—Mira, em vaig casar als 25 anys, tinc tres fills, cinc néts i tres besnéts.

—Admireu algun músic en especial?

—Com a compositor, Beethoven.

—Què en penseu del Granollers actual?

—Crec que el primer que s'hauria de fer, seria ocupar-se seriosament dels joves, ja que d'ells depèn el demà de tots.

—Si poguéssiu manar-ho tot per uns moments, què hi canviàriu?

—No és que tingui res en contra de ningú, però començaria per treure totes les discoteques, i procuraria altres oportunitats al nostre jovent, relacionades amb l'esport; fomentaria la música per mitjà de concerts, promocionaria biblioteques, intentant fer-los veure que cultivant l'esperit és com hom troba l'equilibri.

—Sembleu un home feliç; què recomanàriu als nostres lectors de Plaça Gran, per aconseguir aquesta pau i tranquil·litat que respireu?

—Sóc de l'opinió que si tots ens neguéssim millor i hi hagués més germanor, fàcilment aconseguiríem aquesta pau, que tots cerquem amb neguit. M'agradaria des d'aquí poder agrair a tots els que em van acompanyar el dia 17, així com als que ho van organitzar, la seva companyia, i els seus bons desigs. Gràcies.

Montserrat Ponsa i Tarrés



Orquestra «La Moderna» - Any 1918

D'esquerra a dreta:

drets: Josep Riera, contrabaix; Camprubí, cornetí; Vallhonestà, cornetí; Porta, clarinet.

asseguts: Julibert, viola; Ruera, violí; Cerezo, fiscorn; Coma, violí; Ricard Albreda, violí i director; Blanxart, clarinet; Pujol, flauta.

Perill mortal per la manca

Que la circulació és conflictiva a Granollers, no en tenim pas dubte. Que cal trobar-hi ràpida solució, tampoc no ho dubtem. Qui n'és responsable, no ens atrevirem a assegurar-ho, donat que la situació és complexa i ve marcada d'una època anterior molt deteriorada; hem de reconèixer que durant els deu mesos del nou Consistori, no ha fet res a fi de resoldre cap problema, no solament en aquest camp, sinó en cap altre. Plaça Gran, voldria remarcar la necessitat d'arribar entre tots, regidors i regits, a trobar unes vies d'ordenació per a tornar la seguretat als nostres carrers, sense haver de pensar, en cada moment, que podem ser la víctima propícia, en mans d'uns conductors irresponsables, que han convertit la nostra ciutat, en un escorxador.

La circulació a casa nostra, està dirigida per la Policia Municipal, la qual, per les xifres que nosaltres disposem, ens sembla molt minsa, per a donar un servei, que considerem gruixut.

La plantilla actual, consta en aquests moments d'un total de 40 homes; tres

d'ells, són sergents i sis caporals. El sergent Campaña, està com a sub-oficial cap, des de la jubilació del seu pare el prop-passat desembre. Per raó d'antiguitat, 14 anys de servei en la «plaça» li pertocava. Ens sembla lògic que sigui un home com ell, coneixedor dels intrínquils de Granollers, no un nou vingut, de fora, i que s'hagi de refiar del que li digui segons qui, que es faci amb el càrrec, i per tant, es responsabilitzi del servei. D'aquesta plantilla, cal restar-hi per absentisme un tant per cent elevat, que seria oportú que l'autoritat competent tingués a bé controlar. Pel que sembla, hi ha qui treballa sis mesos, i resta de baixa els altres sis, de manera persistent. Aquesta raó, agreuja de manera cruent la minoritària plantilla de què estem dotats.

Dos guàrdies per mil habitants

Sembla que el nombre òptim pel que fa a la Policia Municipal, seria de 2 per cada mil habitants, que tenint en comp-

te la població de Granollers, representaria que en necessitem 80. Si prenem com a base, que Granollers té al voltant de 40 mil habitants, als quals cal afegir-hi els de Canovelles, Les Franqueses, i per què no les rodalies que vénen per a tot a Granollers, des de la compra, al metge, o espectacles, fa que la població s'aproximi als 80 mil habitants, i per tant cal vetllar per a la seva seguretat. Aquesta plantilla de 40 guàrdies, han de cobrir les 24 hores del dia, durant set dies de la setmana. Estan repartits en tres torns, a més d'una plana major destinada: Un guàrdia a secretaria, dos als jutjats, un a atestats i multes, i tres al dipòsit de detinguts. El servei nocturn, acostuma a cobrir-se amb quatre homes i dos cotxes. Pels serveis diurns els equips acostumen a ser de vuit homes. Fan un total de 48 hores setmanals, quan el que els correspondria, seria fer-ne 42. Pel que hem sentit dir, tenen un sobressou a final de mes, de 50 hores extres, com tota la resta de funcionaris. (?) Seria d'interès públic, saber el que suma en total.



Una cruïlla del Carrer Girona

pels vianants de semàfors

Uns 15.000 vehicles, el parc mòbil de la ciutat

Entre cotxes, camions, autocars, i motos censats a Granollers, la xifra és d'uns 15 mil, sense tenir en compte, la gran quantitat que hi ve regularment per feina.

Punts negres

Els punts més conflictius, dic més ja que de conflictius ho són gairebé tots, voldriem enumerar-los per a retenir-los a la memòria:

El carrer Roger de Flor, des de l'Av. de la Victòria, fins als carrers Rec i Torres i Bages donat que hi ha quantitat d'escoles ubicades. També ho és la zona baixa, a l'indret de les instal·lacions Municipals d'Esports.

La cruïlla entre la carretera de Barcelona i la zona industrial del Congost. (Sabem que per part de les indústries allà ubicades, es va fer l'oferta d'instal·lació d'un semàfor, i que l'Ajuntament els descomptés de mica en mica, el seu import, dels impostos a pagar. Ningú no els ha donat cap resposta).

Cruïlla entre el carrer 28 de Enero i l'Avinguda de l'Estació del Nord, a l'indret del col·legi de Fàtima.

La carretera de Caldes amb la cruïlla de Canovelles, passat el pont. Hi ha un semàfor però cal comptar també amb el pas a nivell, (que si la R.E.N.F.E. volgués, podria haver-se resolt, puix que les obres estan sense acabar per culpa de les vies) també a les hores crucials, cal comptar amb les fileres immenses que arriben des dels carrers Roger de Flor, Rec i Torres i Bages fins al semàfor.

El carrer Ponent, en la seva confluència amb el Torras i Bages.

El carrer Barcelona, amb Josep M. Puntas amb A. Clavé.

El carrer Girona, en tot el seu traçat, des de la cruïlla amb Primer Marquès de Les Franqueses, fins a baix de tot a l'Avinguda Sant Esteve, sobretot en els passos del carrer Vinyamata, carretera de Mataró, Av. Fc. Ribas i tot el que representa la part alta (la solució dels maulaurats pilons sembla que ha tocat la seva fi. Veurem si el semàfor allà temps promès, arriba a ser un fet, i alleugera una mica el tràfic. Fa dies que veiem un equip d'homes de la plantilla municipal amb aspecte de voler-ho arranjar.

L'Avinguda General Mola en les cruï-



El pas a nivell de l'Estació del Nord

lles amb el carrer Colom, i l'Avinguda de la Victòria.

La confluència del Passeig de la Muntanya amb el carrer F. Ribas, prop de l'Hospital.

L'entrada al Barri Can Bassa, des de la carretera de Palou.

Nova estructuració

Per a resoldre tot aquest esquema és evident que cal una nova estructuració de la circulació a casa nostra; quantitat de semàfors, amb els corresponents advertiments de perill; limitacions de velocitat, acompanyat de la vigilància i del rigor que sigui necessari per a fer complir la llei. Cal, a ben segur, procurar fer fluida la circulació en el centre intentant una revisió de les vies úniques, i senyalització de prioritats. Una previsió d'aparcaments per diferents indrets, prop de les entrades a la vila deixant unes zones de vianant, plàcides, on poder-se moure sense perill de vida. Cal que la imaginació i la intel·ligència es posin en marxa per a convertir Granollers, en aquesta vila enyorada, cap d'aquest Vallès Oriental tan envejat de moltes altres comarques, i que si ens en descuïdem una mica, se'ns escaparà de les

mans. Un prec al Sr. Rodriguez Crisolino: Cal trobar una SOLUCIÓ d'urgència, i no demorar més el fer front a un problema col·lectiu, dels molts que tots plegats, sofrim, cada minut, les 24 hores del dia.

Educació ciutadana

Pensem que seria adequat, donar oportunitats als nostres infants, així com a tots aquells que hi estiguin interessats, en oferir-los aquests curssets d'educació vial, o millor dit, de com s'ha de circular (lògicament, de cara als vianants), que la Policia Municipal, ha donat en diferents ocasions, en alguna escola o a través de la Germandat de Xòfers. Sabem que en aquest moment, se n'està donant un, al Col·legi Anna Mogas. És una bona manera d'inculcar a la gent menuda, tot allò que no es pot fer, fent-los coneixedors del perill que representa. En una segona fase, hi ha un nou cursset, per a la formació de guies escolars; la seva labor consisteix, i opinem que podria servir d'ajuda pel que fa a Granollers, en col·laborar amb la Policia Municipal, en les entrades i sortides d'escola, que és on més greu tenim el dèficit a la nostra ciutat.

Nombre d'accidents produïts en una setmana a Granollers

El nombre d'accidents ocorreguts a Granollers, des del dia 21 al 29 del present mes de gener, suma un total de 14, dels quals, vuit accidentats estan ingressats a la Policlínica del Vallès, mentre que els altres 6 ho estan a l'Hospital General.

Segons alguns parers, falten a la nostra vila alguns carrers de circulació transversal per a fer més fluida la circulació. També pel que fa al Barri Can Bassa, podria ser de gran ajut, la prolongació de l'Avinguda Sant Esteve així com el carrer Àngel Guimerà; a més, pensem que els semàfors de què disposem (uns 17), han de ser augmentats de manera múltiple, com també el personal que s'ha d'ocupar de vetllar per la nostra integritat. Una vegada fet això, i potser més val que comencem per aquí, CONFIAR-SE A LA DIVINA PROVIDÈNCIA que fins al moment present, no sabem que cobri impostos.

Montserrat Ponsa i Tarrés

En DESCAMPS
los días del Mes Blanco
tienen más color.

DESCAMPS

Ropa de casa
style primrose bordier
Santa Esperanza, 14
(Granollers)

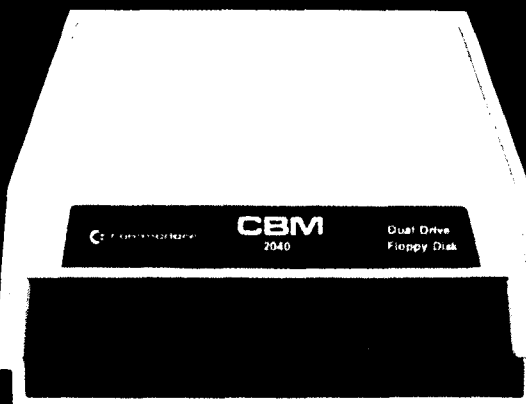


CBM 3001

Sistema informático ideal por su capacidad y precio, para la pequeña y mediana empresa, y profesionales: médicos, abogados, arquitectos, notarios, ingenieros, agentes de la propiedad inmobiliaria, etc.

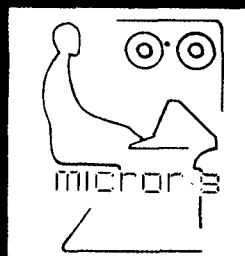
Aplicaciones: Contabilidad, facturación, control de stocks, previsiones, costes, ficheros clientes, cálculos, etiquetas para direcciones, etc.

Información asequible hasta ahora sólo con equipos de coste mucho más elevado.



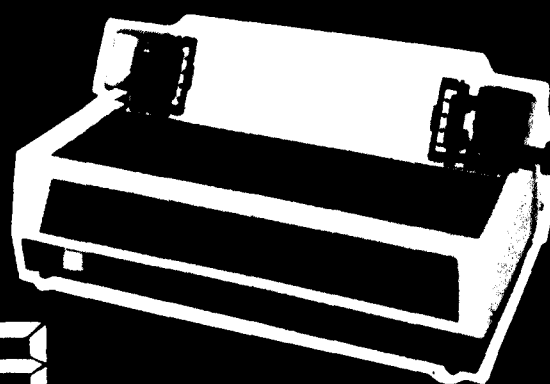
- 1.- MICROORDENADOR CBM 3032 14K DE ROM 32K DE RAM
- 2.- FLOPPY DISK DOBLE CBM 3040 340K
- 3.- IMPRESORA CBM 3022 90 L.P.M. 80 COLUMNAS

Sistema completo
por poco, más de
500.000 PTS.



MICRO-3

Microordenadores
Pl. Cuartel, 5 1º Tel. 870 89 99 GRANOLLERS



O.E.M. de **PEC** microelectrónica
y control, s. a.

La vista és la que treballa

Tots sabeu que el pronom feble *hi* substitueix, de vegades, el pronom feble *li*. Però no pas sempre.

Per altra banda, no hem d'oblidar que, quan usem el pronom feble *en*, representant el complement directe (*Tens flors? En tinc*), aquest pronom *en* també té unes altres funcions.

Per tant, hem de recordar que el pronom feble *en*, així com el pronom feble *hi*, sovintment no substitueixen ni un complement directe ni un d'indirecte. I això, a la nostra llengua catalana té molta importància, perquè ens dona unes possibilitats de matisar i de concretar tot allò que volem expressar o fer entendre amb una gran economia de paraules.

Ens explicarem. Si diem: *Jo collaboro. I tu?*, expressem quelcom molt diferent de si construïm la frase així: *Jo hi collaboro. I tu?*

En el primer cas, *jo collaboro*, pot voler dir que nosaltres tenim com a actitud general de vida, la de col·laborar, sempre i en tot moment, en tot i amb tothom. És a dir, que com persones fàcils i propícies a col·laborar.

En el segon cas, *jo hi collaboro*, el pronom *hi* fa referència a una cosa concreta. És a dir, que col·laborem en aquell assumpte de què parlem.

Per exemple, si donem per sobreentesa l'expressió *a la revista*, en la frase *jo collaboro a la revista*, diríem així: *Jo hi collaboro (hi = a la revista)*.

Recordem també, per anar posant alguns exemples, que una cosa és *comprar les flors* i, una altra ben diferent, *comprar flors*.

Per això, la representació mitjançant la utilització de pronoms febles serà també distinta: *comprar-les* o *comprar-ne*. En el primer cas, *les* representa *les flors*. En el segon, *ne* o bé *en*, segons els casos: *flors*.

També hi ha una diferència essencial de matís entre l'acció de pensar (*jo penso*) i el fet de pensar en una cosa (*jo hi penso*).

Com no ignoreu, tothom té la facultat de pensar. És a dir, *tots pensem*. Però moltes vegades se'ns oblidava de pensar en una cosa que havíem de fer. En aquest cas, diríem o escriuríem: *Quin oblit: no hi he pensat!* El pronom feble *hi* representa aquella cosa concreta en què havíem d'haver pensat i en la qual no hem pensat.

Finalment, per avui, direm que *viure*, com ja podeu comprendre, té una significació molt diferent de *viure-hi*. Tots anem vivint, mentre no ens hàgim mort. Però *viure-hi* és una cosa ben diferent. Aquest *hi*, en aquest cas, fa al·lusió a *viure en un lloc, al camp, amb una persona, feliç, etc.* És molt diferent, doncs, *viure*, de viure en unes circumstàncies, és a dir, *viure-hi*.

I, ara, com de costum, assenyalarem algunes errades observades al nostre número anterior.

Contabilitzen. = *Contar*, quan es tracta

GLOSES

L'home és el tot

L'altre dia quatre amics comentàvem la mort d'Agatha M. Christie, la famosa escriptora de novel·les policiaques de les quals va deixar una molt abundosa producció. Algunes d'elles, les havíem llegides de bon grat, i d'altres, les coneixíem per la ràdio, el teatre i la televisió.

Nosaltres vam remarcar als nostres oients com l'admiració de molts anglesos era tan gran per a aquella autora que, quan va morir, feia vuit anys que en un teatre de Londres es representava, cada dia, una de les seves obres més populars: «Testimoni de càrrec».

—No, va interrompre'ns una intelligent joveneta que formava part del grup. «El drama era un altre, sinó que ara no recordo el seu títol».

Fent memòria, també nosaltres vam haver de confessar que erem havíem equivocats. El nom de l'obra era un altre, per bé que, de moment, tampoc no el teníem present. La cosa va quedar així, i no hi vam pensar més en tot el sant dia.

Arribat el vespre, vam sopar com sempre; vam adormir-nos davant la televisió, també com sempre, fins que ens decidírem a anar al llit a l'hora de costum, com aquell personatge de «L'alegria que passa» de Rusiñol que, quan es despertava a la pallissa, se n'anava a dormir a l'era.

Sobtadament, cap a les sis del matí, ens vam despertar amb l'aparició —diríem lluminosa— d'un nom en el nostre cervell: el títol d'aquella obra de la Christie que no havíem recordat el dia abans: «La Ratera»!

L'endemà vam córrer a fer-ho saber a la nostra interlocutora, la qual va respondre'ns: Sí, ja el recordo. Era «La Ratera». També la seva memòria havia aconseguit actuar.

Vam restar embadalits davant l'automatisme del nostre cervell. Sense prémer cap botó, sense una prèvia manipulació mecànica, ell va emmagatzemar calladament tants records, en tota la seva vida, com dades poden encabir-se en la màquina de càlcul més prodigiosa.

Això ens ensenya a dir més aviat: «Aquesta màquina sembla un home» que no pas: «Aquest home sembla una màquina», perquè entenem que aquesta darrera afirmació tanmateix el rebaixa.

L'home és el tot. I la seva innegable superioritat, tant pot ser que ens trarquilítzi, com que ens neguitegi. Va com va.

XIXU

ta de diners, en català és *comptar*. Per tant, calia posar *comptabilitzen*.

Exposa pels granollerins = *exposa per als granollerins*.

Els grups municipals estaven complerts. = Calia posar l'adjectiu complet (vegi's nostre número 29. El mot *complert* significa, en castellà, *cumplido*).

Empleats. = Vegi's nostre número 9.

Subgovernador. = En lloc de *sub*, cal posar *sots*. S'usa per a formar noms, com en aquest cas, que designen càrrecs immediatament inferiors als designats pels noms als quals s'anteposa. Per tant, *sots-governador*.

Contracte. = Si volem significar convenença entre dues o més persones, per la qual cada part assumeix l'obligació de fer o no fer, de donar o no donar, llavors escriurem *contracte*, i és del gènere masculí. Ara bé, si ens referim al contracte que es fa amb el govern, amb una corporació o amb un particular, per a executar una obra per un preu determinat, llavors escriurem *contracta*, i és del gènere femení.

Cupo. = No existeix en català. Cal posar *quota*.

So pena. = Cal dir *sota pena*.

Han sapigut. = Forma verbal massa estesa. El participi del verb saber és *sabut*.

Caç. = S'escriu amb dues esses: *caçó*.

Masses espines. = És adjectiu quantitatiu invariable. Per tant, *massa* (vegi's nostre número 43).

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Foto *Battle*
Revelat de color fet per KODAK

Atletisme

Entrenaments de la 3.^a època

No hi ha cap dubte que els entrenaments moderns d'Atletisme (i suposem que també els de natació) són complicats, o sigui, els vertaders esports individuals, puix que a més a més de lluitar contra un contrincant pots fer-ho en solitari, lluitant per la marca, pel rècord, verdadera obsessió del campió; quan no s'aconsegueix tot plegat, vull dir dins la mateixa competició.

Amb els corredors s'ha de compaginar el temps dels trets amb les recuperacions, i cada u és diferent, ja que un corredor de 800 m. de 1'58" necessita uns temps i unes recuperacions entre els trets pensats per a ell sol; i un corredor de 2'01" també és diferent d'un de 2'04". Els entrenaments actuals es fan amb el cronògraf a la mà, prenent temps, vigilant les recuperacions, prenent pulsacions... puix que tampoc no és el mateix la recuperació d'un corredor de 2'01" amb 40 pulsacions que un de 2'01" amb 52 p. Igual passa amb els de 100 i 200, idem de ídem amb els de 400, 400 valles, de 1.500, de 5.000, de marxa atlètica. Els entrenaments són de 5 i 6 dies a la setmana, i els que poden, els internacionals, mati i tarda. Aqueixa és l'explicació d'unes marques tan excepcionals que uns anys enrera ni somniant es podien imaginar.

Fa uns quaranta anys, un famós entrenador olímpic d'Estats Units s'atreia a vaticinar uns límits a les possibilitats humanes, límits actualment sobrepasats... i de llarg. Això fa que actualment ningú no s'atreveixi a pronosticar res... sobre límits.

Cladellas - II

Bàsquet

Areslux, 90 Barcelona, 95

Incògnita fins el final

A l'Areslux va faltar-hi poc. S'inicià el partit amb molts nervis per ambdues parts. Els nostres jugadors atacaren fort i ens deleitaren amb boniques jugades. Sembla que l'americà Lee s'entén força bé amb en Creus. Errors arbitrals, anades, vingudes, remuntades fins arribar a la primera meitat amb un favorable 48-47. Se'ns castigà massa a Lee de personals (els feia nosa) i jo diria que fou la causa del resultat final.

Si no hagués estat per les personals que no van entrar en Mora i en Lee, podríem haver-los igualat. El nostre base fou superior al del Barça. No ens va agradar el mal humor de Guyette al que con-

siderem un gran jugador però que no estigué massa afortunat en la primera part. El Sibilio, molt bé malgrat la comèdia i els cops que repartí; el pobre Lee en sap alguna cosa. Per uns moments vàrem tenir l'esperança de la victòria. D'haver-se produït, alguns hauríem hagut de fer una llarga excursió amb bicicleta com a conseqüència d'una aposta. Pel que es veu, les prometes no serveixen per a fer guanyar partits. Si el Barça que hem vist, ha de fer un partit de desempat amb el Madrid, ha de superar-se molt per a fer-se amb el campionat. Els esforços d'avui amb l'Areslux, els hauria d'haver fet al Palau Blaugrana enfront del Madrid; l'Areslux li va servir el campionat en «safata» però no el va saber aprofitar. Els errors acostumen a tenir preu. Segons les últimes notícies, sembla que l'Areslux, s'ha quedat novament sense americà, ja que va resultar lesionat. Esperem que no sigui greu.

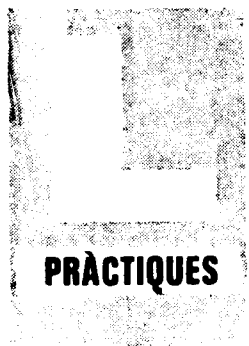
even

FORJATS-CERÀMIQUES-SANITARI

Exposició i Oficines:

Roger de Flor, 47, 49 i 51 baixos

Tel. 870 44 58 / 62 - GRANOLLERS



Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29

Telèfon 870 66 16

GRANOLLERS

Foto Jordi

Els mesos de Febrer i Març
tindrà en el seu
Establiment Compra-Venda
de Material d'Ocasió

Si Vostè té

Cambres reflex amb pas-rosca,
Projectors muts o sonors antics,
Objectius i equips, etc.
i els vol vendre o canviar passi per

Foto Jordi

l'atendrem amb molt de gust.

Girona, 9 Galeries Policlínica

Telèfon 870 37 95

Fantotxes

La programació cinematogràfica a la nostra ciutat mai no ha estat una programació model. Ens arriba molta palla i poc gra. Els empresaris dels cinemes de Granollers són molt gasius a l'hora de llogar els films. Els millors títols de la temporada no ens arriben o ens arriben amb comptagotes. No hem vist les darreres obres de Wim Wenders, de Herzog, de Fassbinder, de Schlöndorff. Com tampoc no ens ha arribat el «Caro Papa» de Dino Risi ni «La vieja memoria» de Jaime Camino ni «El desencanto» y «A un Dios desconocido» ambdós de Jaime Chavari. Entretant ens arriben fantotxades com PHANTASMA del Nord-americà Don Coscarelli. La pel·lícula és terriblement dolenta. Pretén ésser un film de terror, però és un film terrorífic, que no és el mateix encara que ho sembli.

Don Coscarelli ha fabricat una estrambòtica pel·lícula, amb morts ressucitats, visites nocturnes al cementiri, objectes volants, dits balladors i traumes psicològics. Tot això sense cap ni peus. Sen-

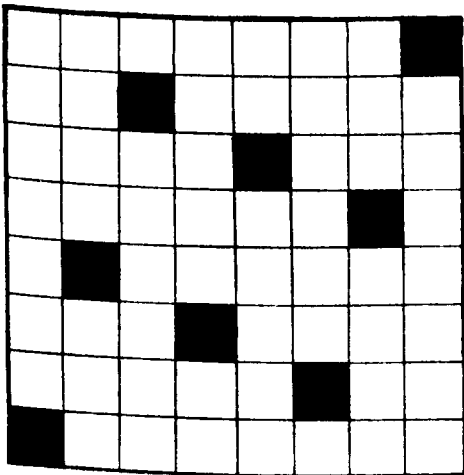
se una mínima coherència en el guió. Ah! Una anècdota divertida. La publicitat del film diu més o menys: «Si usted no se aterroriza ante este película es que está Ud. muerto». Jo la vaig veure en el cinema Publi de Barcelona a la sessió de nit, i el públic es petava de riure. Deviem d'ésser tots uns morts.

Al cinema Astòria projecten «ZOMBI» un altre film de fantasmes i morts alegres. És una realització d'en Dario Argento produïda per George Romero, autor d'un clàssic del cinema de terror: LA NOCHE DE LOS MUERTOS VIVIENTES. El nom del productor és una garantia. Però no ens en refiem massa.

La resta de cinemes, poca cosa. Al Mundial, LAZOS DE SANGRE, un «suspense» mal dirigit, mal muntat i mal interpretat. Amb un guió sense cap ni peus. El programa més aprofitable és el del Cinema Majèstic, els títols els veureu a la cartellera del costat, en aquesta mateixa pàgina.

Joan Portet

Mots encruats - 50 • Quico



HORIZONTALS

1. Allà on digerim els aliments. — 2. La seva. Rei jueu de l'Antic Testament. — 3. S'hi projecten pel·lícules. Al revés, droga. — 4.

Població de bons vins. Número romà. — 5. La meitat. Al revés, el patró de Ripoll. — 6. L'Alcalde de Mollet. Banya. — 7. Cabdell, bovina. Cap-i-cua d'un gat. — 8. Burles, crítiques.

VERTICALS

1. Grimpar, pujar una muntanya. — 2. Societat Anònima i Limitada. Pronom majestàtic. — 3. Consonant. L'estona que ha estat nedant. — 4. Al revés, fruit del lledoner. Conjunció llatina. — 5. La meva. D'aspecte llefós. — 6. Junt amb la següent, pilot d'avió. — 7. Al revés, muntanya punxeguda. No és urgent del tot. — 8. El govern ha fet un estatut pels centres d'aquests tipus.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Cartell. — 2. LL. Erada. — 3. Abús. uoB. — 4. Volant. L. — 5. E. Creixa. — 6. IIE. Grat. — 7. IaruR. VI. — 8. Caganiu.
V.: 1. Clavell. — 2. Albó. IaC. — 3. R. úlcera. — 4. Tesar. UG. — 5. er. Negra. — 6. IautiR. N. — 7. IDo. Xavi. — 8. Ablatiu.

LLIBRERIA MONTSENY

Llibres de text

Batxillerat ● E. G. B.

i Formació Professional

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

Agenda

Cinema

ASTORIA

Zombi

Por un puñado de dolares

MAJESTIC

Evasión en Atenas

Adiós amigo

MUNDIAL

Lazos de sangre

Correrías de verano

PRINCIPAL

Phantasma

Exposicions

Museu de Granollers

Peces del Museu

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Prior

Exposició de Pintures

A B, Galeria d'Art

Sala A

cinc espais - cinc artistes

Chancho, Kiku Mena, Roman

Vallès, Tharrats, Vila Grau

Sala B

Olot, temps de ruptura, Xavier

Carbonell, Jordi Casacuberta,

Kim Domene, Pere Solanilla,

Rosa Serra

Futbol

Dissabte, 2

Matí, a les 12

Granollers - L'Ametlla

A les 4

Granollers A - Barcelona

A les 7,15 - Veterans

Granollers - Mercantil

Diumenge, 3

A les 10 - Juvenil

Granollers B - Cardedeu

A les 11,45 - Juvenil

Granollers A - Lloret

Handbol

Diumenge, 3

A les 11

Partit Preliminar Juvenil

A les 12 - Divisió d'Honor

Michélin - Granollers

Fa uns dies, a la Llibreria Carbó, vàrem rebre una invitació per assistir a un acte cultural i literari que s'havia de celebrar el dijous dia 17 de Gener a Barcelona.

Va ésser una gran sorpresa veure que el remitent de la mateixa invitació era President de la Generalitat de Catalunya i l'acte es celebrava al Saló Torres Garcia del Palau de la Generalitat.

No va ésser menys sorprenent el mateix acte, doncs allà ens hi vàrem trobar moltes de les personalitats dins del món cultural a Catalunya.

L'esdeveniment, en si, es tractava d'un homenatge al pedagog Alexandre Galí, amb motiu de la presentació del IV. Volum de les seves obres completes. Hi eren presents la seva vídua, fills, néts, amics, deixebles, companys i altres relacions. També ens acompanyà la Sra. Antònia Macià de Tarradellas, muller del President que no va poder presidir l'acte per haver-se hagut de reunir en el consell executiu per qüestions d'urgència, aquesta va ser l'explicació que ens donà el seu substitut en la presidència de l'homenatge, el Sr. Pi-Sunyer, Conseller de Cultura de la Generalitat.

Van assistir també a l'acte: El Secretari General Tècnic de la Conselleria d'Ensenyament i Cultura, Joan Guitart, El Rector de la Universitat de Barcelona, Dr. Badia i Margarit, els Directors Generals d'Ensenyament, de Cultura i de la Joventut, Francesc Noy, Jordi Maragall i Rosa Maria Carrasco, El President de l'Institut d'Estudis Catalans, Joan Ainaud de Lasarte, entre altres destacades personalitats de la Cultura.

La presentació del IV Volum de la «Història de les Institucions i del Moviment Cultural a Catalunya», concretament «LA LLENGUA», va estar realitzada per l'escriptor Joan Triadú que va fer-ho amb un Parlament d'una excel·lent qualitat, tant literària com política, fins al punt que algunes de les seves idees va estar remarcades en la crònica del diari AVUI del divendres 18.

Va parlar també Jaume Carner, deixeble d'Alexandre Galí, que és actualment el President de la «Fundació Galí». Aquest va parlar per sobre de la figura humana del seu mestre amb un discurs que jo qualificaria de Magistral.

Va cloure l'acte el Sr. Pi-Sunyer que informà als assistents de la veritable situació actual de la problemàtica de la llengua catalana, remarcant, una vegada més, el moment difícil, però transitori, que està travessant.

Quina manera d'exposar idees i desenvolupar temes la d'aquests senyors! Quina dicció i elegància en el parlar! Per un moment ens vàrem sentir dintre d'una sessió a l'Acadèmia de la Llengua Catalana. Tant era així que no em vaig poder estar d'anar a demanar-los que em signessin la meva invitació, no ja com a goig personal, sinó com a un petit homenatge a ells, que per cert van acceptar-ho amb molt de gust.

Davant la meua sorpresa, aquests senyors coneixen la Llibreria Carbó, no l'actual sinó la de l'època del Sr. Joan Carbó.

El Sr. Triadú em demanà de saludar alguns dels seus antics companys i col·laboradors a Granollers com el Sr. Masjuan, Srta. Maria Brau, Sr. Puig, etc. i al seu Mestre Sr. Montanya.

Es va servir un Vi d'Honor als assistents, que ens va permetre poder conversar i canviar impressions sobre temes literaris actuals.

Un acte per a recordar, amb el propòsit de divulgar l'Obra d'Alexandre Galí en particular i la Literatura Catalana en general, com sempre hem volgut fer a la casa nostra.

LLIBRERIA CARBÓ



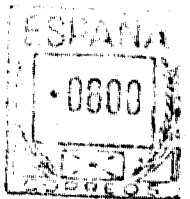
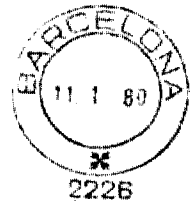
EL MOLT HONORABLE SENYOR JOSEP TARRADELLAS
PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

té l'honor de convidar-vos a l'acte d'homenatge al pedagog Alexandre Galí, amb motiu de la presentació, a càrrec de l'escriptor Joan Triadú, del IV volum de les seves obres completes, que tindrà lloc al Saló Torres Garcia, del Palau de la Generalitat, dijous vinent dia 17, a dos quarts de vuit del vespre.

Barcelona, gener de 1980



GENERALITAT DE CATALUNYA



LLIBRERIA CARBÓ
A. Clave, 36

GRANOLLERS (Barcelona)